

1. Jak dobré sla-vit Pá-na! Tvé jméno, Nejvyšší,
hlas harfy nej-čist-ší chce slavit zpěvem zrá-na.
Dnem no-cí budu zpí-vat, tvou milost zvěsto-vat,
tvou pravdu zvy-šo - vat a tvo-je jmé-no vzý-vat.

2. Když o tvých skutcích zpívám, v nich potěšení mám, /
tvou slávu poznávám, na dílo tvé se dívám. / Kdo myšlení
tvé chápe a v hloubku proniká? / V kom bázeň nevzniká
a bláhově netápe?
3. Jsou mnozí bezbožníci, co tebe neznají, / bez tebe
vzrůstají zákona přestupníci. / Tvá moc však, Hospodine, je
všecky rozptýlí, / tvůj soud se nemýlí a nepřítel tvůj zhyne.
4. Mne ale pozdvihuješ a zkrápíš olejem, / tak v milování
svém tu milost naplňuješ: / že mne před zlými chráníš, kdo
na mne číhali, / těm, kdo se zdvihali, že v jejich pýše bráníš.
5. Spravedliví zde tvoji jak palma pokvetou, / jak cedry
pevni jsou, v tvém domě věrně stojí. / I v stáří ještě mají květ,
sílu, ovoce, / z nich každý hlásat chce, že svatost Pána znají.

t: Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Les cent et cinquante pseumes de David, 1562